

Sisimpämme tyhjyys (1.Tim.6:6)

Tässä muutamana päivänä on soinut mielessäni erään vanhan laulun säe:

"Hän tyhjentää tyhjäksi, ja alentaa köyhäksi. Mutta tyhjä ja köyhä taas tuntee saa, että armonsa rikastuttaa."

Tuntiessamme tyhjyyttä sisimmässämme saatamme etsiä lähteitä, missä täyttäisimme tämän tunteen. Voimme astella tämän maailman lähteille juoden ja nauttien antimia, jotka kuitenkin vain syventää tyhjyyden tunnetta. Esimerkkinä voi mainita erilaiset päihteet, rellestäminen kavereiden kanssa, elokuvat, työnarkomania jne.

Olet varmaan joskus törmännyt myös itseään täynnä olevaan ihmiseen. Se on erittäin ikävä ja ärsyttävä piirre. Jotkut vain ovat ottaneet elämänsä tarkoitukseksi itsensä palvomisen. Itsekeskeisyys tulee usein esiin keskusteluissa. "Sydämen kyllyydestähän suu puhuu."(Luuk.6:45) Sen lisäksi käytös on hyvin yhteen sointuvaa minäkeskeisyyden kanssa. – Keskusteluissa ei anneta toiselle suunvuoroa, ollaan aina itse äänessä ja johtamassa keskustelua, tyrmätään töykeästi toisen ajatukset ja pidetään omia näkemyksiä tärkeäimpinä ja oikeina. Luullakseni myös tästä kaikesta Jumala tahtoo meitä riisua ja tyhjentää. Tätä tarkoittanee osaksi sananpaikka; *"meidän tulee vähetä ja hänen kasvaa."*(Joh.3:30) Nöyränä saamme tutkia itseämme näillä alueilla.

Minne sinä pakenet tyhjyyttä? Uskallatko kohdata tyhjyytesi rehellisesti ja avoimesti? Oletko ajatellut, että Jumala antaa ja vaikuttaa tätä tyhjyyttä ja kaipausta sinussa? Jeesus sanoo: *"Tulkaa minun tyköni. Minä annan elävää vettä ja joka sitä juo, ei koskaan janoa."*(Joh.4:14) Saatan kaiken elämän touhun keskellä ajautua etäälle Jumalan läsnäolosta ja silloin alan tuntee tyhjyyttä. Se on kaipausta Jumalan yhteyteen, joka johtaisi täyttymykseen Jumalan rakkaudesta ja hyvydestä.

Oi, kuinka rakastankaan olla täynnä Jumalan Henkeä! Onhan minut luotu Hänen Henkensä voimalla. Tämä sama voima ylläpitää minua ja tekee minulle pelkkää hyvää! – Pyhä Henki *johdattaa, varjelee, vaikuttaa tahtomista ja tekemistä, iloa ja riemua, antaa rakkauden, kirkastaa totuutta, lohduttaa, saattaa murheen kautta pelastukseen, antaa voiman ja rohkeuden* jne.

Laulan jälleen laulua lapsuuteni vuosilta:

"Tyhjää astiaa näytän Herralleni. Lisääthän Mestariin uskoani. Minun Herrani, minun Mestarini; annan Sinulle itseni!"

Luemme Raamatusta sanat: *"täytyykää Hengellä."* (Ef.5:18)

Täyttymys on tyhjyyden vastakohta. Jumalan täyttäessä minua, tyhjyys väistyy ja tunnen, että maljani on ylitsevuotavainen! Eihän Jumala anna Henkeä mitalla, vaan täyttäessään tyhjän ja puhdistetun astian, se on totisesti täynnä. Se mitä läikkyy yli, on toistenkin nähtävissä ja maisteltavissa.

Käännynkin usein Jeesuksen puoleen ja tunnustan Hänen Herrautensa. Tiedän siinä olevan lähde täyttymykselle. Sanotaanhan kirjoituksissa, *"ettei kukaan sano; 'Jeesus olkoon Herra', muutoin kuin Pyhässä Hengessä."*(1.Kor.12:3) Tuohon tunnustuksen hetkeen Jumala lähettää Henkensä läsnäolon. Hän mielistyi omaan Poikaansa Jeesukseen Kristukseen ja nyt kuullessaan meidän tunnustavan Hänen Herrauttaan ja ylistävän Hänen nimeään, Hän suuruudessaan ja arnessaan täyttää sisimpämme Pyhyydellään!

Raamattu puhuu *tyytyväisyydestä yhdessä jumalisuuden kanssa (1.Tim.6:6)*. Siinä onkin juuri se, mitä ihminen todellisuudessa kaipaa ja tarvitsee. Sen tiedostaminen vain usein hämärtyy. Minulle niin rakas sanan paikka sopii tähänkin; *"Herra on minun paimeneneni, ei minulta mitään puutu."* Ja tämän psalmin 23 loppujakeista luemme edelleen; *"sula hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani"*. – Eikö tässä kaikessa ole aihetta tyytyväisyyteen eläessä Jumalan kanssa!

Katson sisimpääni tarkastellen sitä kaikkea, millä se on täytetty. Tämä ajallinen elämä on tuonut mukanaan omat vaatimuksensa. Elantoa täytyy hankkia työnteolla itselle ja perheelleen.

Elämä on Jumalan lahja ihmiselle. Ei ole siis väärin, että elämme nämä ihmiselle kuuluvat kuviot: Perustamme perheen, syömme ja juomme ja nautimme elämästä katsellen lastemme kasvamista jne.

Lisäksi pohdin, onko sisimmässäni syntiä tai paheita, joista voisin parannusta tehden luopua. Tiedän, ettei Jumala hyvydessään tule minuun, jos olen täytetty pahoilla asioilla tai asenteilla. Toki Jumalan kirkkauden tullessa, paljastuu se, mikä on väärää. - *"Hän näyttää todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion."*(Joh.16:8) Tullessani murheelliseksi Jumalan totuuden tulen alla, saan kulkea parannuskenttien kautta pelastukseen.

Jumalan täyteys meissä saa aikaan rakkautta. Se on *"vuodatettu sisimpäämme Pyhän Hengen kautta"* (Room.5:5). Meidän työmme ja touhumme ilman rakkautta onkin turhaa kilinää ja kolinaa. (1.Kor.13:1-3) Mutta ollessamme Jumalan rakkauden valloittamina, osaamme rakastaa lähimmäisiämme ottaen heidän tarpeitaan huomioon. Voisimmeko enää täytettyinä Jumalisella rakkaudella kokea tyhjyyden tunnetta? Päinvastoin, tunnemme tyytyväisyyttä ja elämme yltäkylläistä elämää!

Mikä siis poistaa sisimmän tyhjyyden? Sana sanoo, *"ettei vajaata voida täydeksi lukea."* (Saarn.1:15) Meidän on pakko tunnustaa oma vajavaisuutemme ja heikkoutemme. Jäljelle jääkin vain se, että saamme astua nöyryin mielin ristin juurelle. Muistamme siellä Jeesuksen sanat; *"Se on täytetty."*(Joh.19:28-30) Tuolla hetkellä alkoi prosessi, joka täyttää tyhjyyden sisimmässämme. Syntimme sovitettiin ja meille annettiin pääsy ja osallisuus Jumalan Hengen täyteyteen. Hänen täyteydestään ja armonsa runsaudesta me saamme täydellisyyden. (Matt.5:48)

Tämä sanoma Jeesuksesta on vastaanottamisen arvoinen. En hetkeksikään vaihtaisi tyytyväisyyttä Jumalisuuden kanssa tämän maailman tyhjyyteen. Psalmissa kuvataan jumalattomuutta seuraavasti;

"Viimein tulin Jumalan pyhäkköön ja tajusin, miten jumalattomien käy. Sinä johdatat heidät liukkaalle polulle, he putoavat petteävään kuoppaan. Äkkiä he ovat joutuneet tuhoon, heidän loppunsa on kauhea. Herra, kun sinä nouse, he ovat pelkkää tyhjää, kuin unikuva, joka herätessä katoaa." (Ps.73:17-20)

Enenevässä määrin haluan lujittautua Kristukseen. Hänen armossaan on minulle kyllin. Yhä uudelleen saan tuntea sitä täyttymystä ja elämän yltäkylläisyyttä, mitä Hän antaa.

Taasen laulelen tuota vanhaa laulua;

*"Näillä siionin retkil' ja valmistus hetkil',
saa elää ja ihastua muistakin viel',
jotka kulkijat samal' on tiel'.
Täällä usiasti näkee niin harrasta hääväkeä,
että oikein on iloinen miel'."*

Herra Jeesus, tulen jälleen eteesi riisuttuna, tyhjänä ja köyhänä. Sinä tunnet minut läpikotaisin. Tiedät mitä tekoa olen. Anna armossasi minun täytyttyä sinun rakkaudestasi Pyhyytesi voimassa.

Jeesus, sinä olet Herra! Olet kuningas! Minun vapahtajani!

Auta minua ymmärtämään sinun tahtoasi. Anna voima ja rohkeus elää sen mukaan.

Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki.

Herra, neuvo minulle tiesi, että noudattaisin sinun totuuttasi. Paina sydämeeni syvälle pyhä pelko nimeäsi kohtaan.

Herra, minun Jumalani, sinua minä kiitän koko sydämeistäni, iäti minä kunnioitan nimeäsi.

Suljen itseni ja läheiseni armosi ja rakkautesi syleilyyn.

Varjele ja siunaa meitä kaikessa.

Aamen.